

# SVĚTLO



TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

4. ČÍSLO / XXXII. ROČNÍK

24 Kč • 1,00 €

28. LEDNA 2024

## Z obsahu:

### Žijme na křižovatkách dneška

Katecheze papeže Františka při generální audienci

29. listopadu 2023, Řím, aula Pavla VI.

- strana 2 -

### Setkání s nepřítelem

Zamyšlení nad liturgickými texty 4. neděle v mezidobí

- strana 3 -

### Svatá Marie od sv. Ignáce (Klaudina) Thévenetová

Libor Rösner

- strana 4 -

### Filosofie a křesťanství - rozum a víra

Jáhen Raymund Fobes

- strana 6 -

### Pán se zjevil svatému Tomáši Akvinskému

- strana 7 -

### Myšlenky sv. Jana Boska

K liturgické památce

31. ledna

- strana 8 -

### Představení v chrámě

Ct. Fulton J. Sheen

- strana 10 -

### Heřman Josef (16)

Wilhelm Hünermann

- strana 12 -



Cornelis Boel (asi 1576 - asi 1621): Kristus mluví ke sv. Tomáši z kříže

# Žijme na křížovatkách dneška

Katecheze papeže Františka při generální audienci  
29. listopadu 2023, Řím, aula Pavla VI.

1 Petr 3,15-16

**D**razí bratři a sestry, minule jsme viděli, že křesťanské hlásání je radost a je pro všechny; dnes vidíme třetí aspekt: je pro dnešek.

O dnešku se téměř vždy říká něco špatného. Jistě, v souvislosti s válkami, klima-

tickými změnami, globální nespravedlností a migrací, krizí rodiny a naděje není nouze o důvody k obavám. Obecně se zdá, že dnešní doba je prostoupena kulturou, která staví jedince nade vše a do středu všeho staví techniku, která je schopna vyřešit mnoho problémů a dosahuje gigantických pokroků v tolika oblastech. Zároveň však

tato kultura technicko-individuálního pokroku vede k prosazování svobody, která si nechce dávat meze a je lhostejná k těm, kdo zaostávají. A tak vydává velké lidské aspirace napospas často nenasytné logice ekonomiky s vizí života, která zahrnuje ty, kdo neprodukují, a těžko dohlédne za hranice imanence. Mohli bychom dokonce říci, že se nacházíme v první civilizaci v dějinách, která se globálně snaží organizovat lidskou společnost bez přítomnosti Boha a soustřeďuje se do obrovských měst, která zůstávají horizontální, i když mají závratné mrakodrapy.

*Pokračování na str. 5*

**K**e konci tohoto týdne prožijeme krásný svátek – 2. února, Uvedení Páně do chrámu.

Zřejmě o tomto svátku víme mnohé, ale přesto není nikdy ke škodě, když obnovíme své poznatky, nově je nahlédneme či prohloubíme... Není to ještě tak dávno, kdy žil v Americe ctihodný arcibiskup Fulton J. Sheen, jenž byl opravdovým pastýřem Božího stáde, ryzím knězem podle příkladu Nejvyššího Kněze Ježíše Krista a také vynikajícím katechetou, jehož jasné slovo bylo vždy v souladu s Ježíšovým učením a s učením církve. A tedy i jeho katecheze o představení Syna Božího v chrámě (str. 10–11) je přínosem také pro nás, kteří ve zmatku a hektice doby někdy zapomínáme na podstatné skutečnosti katolické víry a možná i přesný obsah významných svátků, jež nám církev předkládá během liturgického roku. Uvědomujeme si kupříkladu hloubku a prorocký význam slov staříčkého Simeona? Onu symbolickou souvislost mezi obrízkou, odevzdáním prvorozence Bohu a prolitím Ježíšovy krve při bičování, trním korunování, při křížové cestě na Golgotu a ukřížování? Že při obětování božského Dítěte v chrámě máme před očima rovněž celé dílo spásy? S vděčností bychom měli o tomto svátku rozjímat v duchu arcibiskupových slov... A to i proto, že s Ježíšovým příchodem na svět vyšlo a vyjde najevo myšlení mnoha srdcí, jak řekl Simeon – tedy i toho mého. A to už je silný důvod k zamyšlení, zvláště když pohlédneme od chrámu

## Editorial

směrem ke Kristovu kříži, bolestnému naplnění jeho vůle spasit každého člověka. Avšak víme, že záleží na každém jednotlivci, zda Ježíše přijme za svého Pána a Spasitele, anebo ho odmítne...

Je ďáblovým dílem, že ačkoliv tolik lidských duší žízní po pravdě, přesto nenacházejí cestu ke štěstí, k Pánu Ježíši. Velkou snahu změnit tento stav projevila sv. Marie od sv. Ignáce Thévenetová, jejíž samaritánská péče o spásu lidských duší i ubohé tělesné schránky byla až heroická. (str. 4–5) Francouzská světičce měla i jeden společný rys, či spíše charisma se sv. Janem Boskem: dovedla správně vychovávat. Jakkoliv i to je Boží dar, vyžaduje vždy spolupráci s Boží milostí – v případě obou světců to bylo především neustálé posilování lásky k Pánu a k bližnímu a také bezmezná důvěra v Boží Prozřetelnost. Proto i jejich slova mají svou váhu nejen před lidmi, ale i před Bohem. Zvláště od sv. Jana Boska se můžeme přiučit správné výchově, jejíž plody vidíme v zástupu svatých následovníků turinského uchvatitele lidských duší. A nejen to, můžeme se jím nechat vést i pro svůj vlastní duchovní rozvoj a posílení vztahu s Bohem. Čtěme jeho myšlenky pozorně... (str. 8–9)

Po nalezení pravdy touží také teologové (nebo by aspoň měli). Jak příkladné bylo jejich jednání v 13. století, když oslovili sv. Tomáše Akvinského, aby

rozsoudil jejich spor o přítomnosti těla a krve Kristovy v Nejsvětější svátosti! (str. 7) Na celém příběhu není pozoruhodné jen zázračné potvrzení Tomášova učení, ale i důvody, proč se na něho ostatní teologové obrátili: pro jeho svatost života a z ní vycházející filosofickou a teologickou moudrost. Tomáš je tedy vzorem pokorného teologa, který si je vědom své mimořádné zodpovědnosti před Bohem i před svými žáky. V Tomášovi se tak jedinečným způsobem spojuje víra a rozum. (str. 6) Kéž by dnešní katolická církev měla takových Tomášů co nejvíce! Prosme o to ve svých modlitbách.

Co z toho všeho plyne pro nás? Jsme zodpovědní především za spásu své duše, sami se rozhodujeme, zda přijmeme Ježíše, nebo ne. Avšak jsme v jisté míře zodpovědní – podle svého stavu, povolání atd. – i za spásu duší jiných lidí. Proto bychom měli v pokoře volat k Pánu o pomoc, o osvětlení, co dělat, podobně jako to dělali světci, o nichž jsme hovořili. Ale stejně tak bychom neměli zapomínat modlit se i za všechny Bohu zasvěcené osoby, teology a katechety, aby věrně podle Ježíšova příkladu a v úzké spolupráci s Duchem Svatým předkládali lidem pravdy Boží bez faleš a bez příkras. Neboť na věrnosti pravdě záleží spása mnohých, kteří by mohli být svedeni na nesprávnou cestu. Také to přináleží ke svátku Uvedení Páně do chrámu...

*Daniel Dehner*

**J**ežíš vstupuje do Kafarna v doprovodu svých prvních učedníků. Představí se jim zde velmi sugestivně nikoliv tím, že bude mluvit o sobě, ale učiní tak velmi názorně svým prvním veřejným vystoupením a svými skutky. Je den sobotního klidu a židé se dnes tradičně shromažďují v synagoze k Božimu slovu. Bůh si vyhradil sváteční den pro sebe, ale jen proto, aby tě právě tento den mohl obzvláštním způsobem obdarovat. Vstup do synagogy spolu s Ježíšovou družinou a zanechej venku všechny jiné zájmy a záliby, které by mohly odvádět tvou pozornost od nejvzácnějšího hosta. Nikdo z přítomných netuší, že dnes jim toto slovo přináší samo Slovo.

Celý život Božího Syna je vystoupením proti odvěkému nepříteli Boha i lidí. Je to ve skutečnosti souboj na život a na smrt, ve kterém se Satan opakovaně, i když marně, pokouší i o nemožné. Bohu ublížit nemůže, ale může zahubit ty, kteří se podvolí stát se Satanovým nástrojem.

Ježíšovo první vystoupení v synagoze vyvolává všeobecný úžas. *Učil jako ten, kdo má moc.* Posluchači to cítí, protože všechna jeho moc je zaměřena na službu člověku. To je také jediný smysl Božího slova. Pokud tě Boží slovo nepřivádí k úžasu, je to proto, že je přijímáš jako slovo lidské. Vnímat Boží moc znamená ovšem vnímat také vlastní slabost a nicotu. Jestliže nepřipouštíš skutečnost tohoto vztahu, nemůže slovo Boží působit. Pro osvobozující paprsky božské pravdy není větší překážky než vlastní nadřazenost a sebejistota.

Všechno Ježíšovo učení sleduje jeden jediný cíl: obnovu a rozšíření Božího království. Je samozřejmé, že to vyvolává neolibost těch, kteří se cítí jeho příchodem ohroženi ve své suverenitě. Buďto dělají všechno, aby ho neslyšeli, a kladou mu všemožné překážky, nebo se mohou nakonec odhodlat i k tomu, že proti Pánu otevřeně vystoupí. Svědkem takové revolty můžeš být již při prvním Ježíšově vystoupení v této synagoze.

Jeden z přítomných přerušil jeho kázání drzým a neomaleným způsobem. *Co je ti do nás? Co tady chceš? Proč nás rušíš? Víme, kdo jsi!* Ničíš naše království.

Podívej se dobře, koho tak pobouřilo Boží slovo: Je to *nečistý duch*. Pokřik pochází sice od jednoho člověka, ale ta slova nejsou jeho. Jeho ústy se ozval hned

## Setkání s nepřítelem

*Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle*

*Učil jako ten, kdo má moc.*

celý zástup Božích nepřátel. Těch, kteří mají zájem, aby struktury království zla zůstaly zachovány a neporušeny, je skutečně mnoho. Nesmí tě překvapit, když se setkáváš s jejich obdivuhodnou solidaritou a neobyčejným sebevědomím. Dávají se do křiku, protože cítí, jakou *moc* má tento *Ježíš Nazaretský*. Ve skutečnosti čím více pozvedají svůj hlas, tím více sami dosvědčují nepřekonatelnou moc božského Spasitele.

Nepropadej však strachu, i když kolem tebe Boží protivníci jakkoliv halasně pokřikují. Otevři se jen dokořán Ježíšovu slovu, a nemusíš se bát, ani když tebou pyšný a nečistý duch *cloumá*. Zaručený prostředek, jak se vymanit z moci Zlého, je Pánovo *nové učení*. Spolu s ním vstupuje k tobě sám Ježíš. Je však důležité, abys ho přijímal s opravdovou pokorou a důvěrou. Satan je proti jeho slovu bezmocný: *Umlkni a vyjdi!*

Poděkuj Ježíši za jeho mocný a milosrdný zásah a blahopřej uzdravenému k jeho šťastnému osvobození z moci Zlého. Mohl by ti mnoho vyprávět o tom, kolik vytrpěl v područí nečistého ducha, i o tom, jak člověk prožívá tuto znovu nabytou svobodu. Dobře si zapamatuj, jak účinný je Pánův příkaz. Jakmile cítíš, že se k tobě blíží nečistý duch se svými podmanivými nabídkami, neztrácej čas tím, že mu věnuješ pozornost, nic s ním nesmlouvej, nýbrž rozkaž mu ihned se vši rozhodností Pánovým jménem: *Umlkni a vyjdi ze mne!*

Proti mocnému Božimu slovu, které ho vyhání z lidského srdce, brání se ďábel také tak, že se snaží přehlušit je slovem lidským. Je na tobě, abys dobře rozlišoval, komu věnuješ všechnu svou pozornost. Naslouchej jen těm prorokům, kterým sám Pán *kladá do úst svá slova a oni mluví vše, co on sám jim přikazuje*. Nebuď k nim lhostejný, mohl bys promarnit Boží dary a Pán by tě nakonec *volal k odpovědnosti*. Množí se však kolem tebe jiní, kteří *opovázlivě mluví jeho jménem něco, co jim*

## Liturgická čtení

### 1. čtení – Dt 18,15–20

Mojžíš řekl lidu: „Hospodin, tvůj Bůh, ti vzbudí proroka, jako jsem já, z tvého středu, z tvých bratrů, toho budete poslouchat. To jsi právě žádal od Hospodina, svého Boha, na Chorebu v den shromáždění, když jsi říkal: »Nemohu už slyšet hlas Hospodina, svého Boha, nemohu se už dívat na tento veliký oheň, abych nezemřel.«

Hospodin mi tehdy řekl: »Správně mluví. Vzbudím jim proroka, jako jsi ty, ze středu jejich bratrů a vložím svoje slova v jeho ústa a sdělí jim vše, co mu poručím. Kdo by však neposlechl mých slov, která bude mluvit ve jménu mém, toho pošenu k zodpovědnosti. Prorok, který by se opovážil mým jménem říkat, co jsem mu neporučil, nebo který by mluvil ve jménu jiných bohů, takový prorok musí zemřít!«

### 2. čtení – 1 Kor 7,32–35

Bratři! Rád bych, abyste byli bez starostí. Kdo nemá manželku, stará se o věci Páně, jak by se líbil Pánu. Ale kdo je ženatý, stará se o věci světské, jak by se líbil manželce, a je rozdělen. A žena nevdaná a panna se stará o věci Páně, aby byla svatá na těle i na duši. Ale když se provdá, stará se o věci světské, jak by se líbila muži. To však říkám ve vašem

*Dokončení na str. 4*

*nepřikázal, nebo dokonce mluví jménem jiných bohů. Ta slova mohou znít někdy velmi slibně a líbivě, ale nejsou to slova, která mají moc života.*

Ještě dřív, než ses stal svědkem dnešního Pánova vystoupení, stal ses sám jedním z těch, na kterých on sám vykonal divy své milosti. Nedej se proto zahanbit lidem z Kafarna a roznášej horlivě zprávu o jeho učení a působení po celé krajině. Poděkuj Pánu za jeho dary a moc a *pokloň se před svým Tvůrcem. On je tvůj Bůh, který tě pase jako ovci a vodí svou rukou. Vyprošuj si milost, abys nikdy nezatvrzoval své srdce, nýbrž vždy naslouchal jeho hlasu.*<sup>(1)</sup>

*Bratr Amadeus*

#### Poznámky:

<sup>(1)</sup> Srov. Ž 95,7–8.

## Svatá Marie od sv. Ignáce (Klaudina) Thévenetová

*Letos uplyne 250 let od narození této světkice, jejíž povolání vyrostlo ze zranění, jak poznamenal Jan Pavel II. při její kanonizaci. Tato slova dávají vzpomenout na zvolání z překrásné Demlovy knihy „Miriam“: „Miriam, jsi krásná jako má nejhlubší rána.“ Klaudinina rána byla opravdu mimořádně hluboká – stejně jako její láska. Hnána touto láskou, začala ve skromných podmínkách a dnes je její dílo rozšířené na pěti kontinentech.*

**N**arodila se 30. března 1774 v Lyonu a vyrůstala v rodině bohaté po materiální i duchovní stránce. Svědectvím není pouze její ctnostný život, nýbrž také mučednická smrt dvou jejích bratrů – Ludvíka a Františka, které během Francouzské revoluce 5. ledna 1794 přímo před jejíma očima lůza vyvekla z vězení a za nepřetržitého bití a urážení je odvedla na popraviště. Tam museli nejprve podstoupit krutá muka a poté i smrt pod ostrým gilotiny. To vše kvůli své katolické víře. Otec teh-



Lyon, dobová kresba z 19. století

dy stačil krátce před obklíčením Lyonu revolučními oddíly odvézt do bezpečí jen čtyři nejmladší děti, Klaudinu a Ludvíka s Františkem již nikoliv.

Tento děsivý prožitek Klaudinu nadosmrtně poznamenal – měla nervový tik a ná-

valy dušnosti. A přitom jí z mysli nikdy nevyvázla poslední slova bratrů, která stačila uprostřed zběsilého ryku davu zachytit: „*Glady, odpouštěj, tak jako odpouštíme my!*“

Klaudina se rozhodla obětovat svůj život Bohu, a to prostřednictvím služby jeho nejmenším – chudým, nemocným a také sirotkům, jichž ve zjitřené revoluční době a následných napoleonských válkách přibývalo geometrickou řadou. Toužila jim dávat lásku a uchránit je před vším nedobrym, co život přináší.

Vše začalo jednoho večera, kdy P. Andre Coindre spatřil v kostele Saint Nizier dvě na kost promrzlé a opuštěné dívky. Přivedl je ke Klaudině, o jejichž samaritánských sklonech dobře věděl, a ona se jich skutečně ujala.

Rozjela velkolepé charitativní dílo, jež přitáhlo podobně smýšlející ženy, takže brzy (roku 1815) mohla založit charitativní sdružení Providence, tj. Prozřetelnost (domy, které zakládala, nazývala *Domy Prozřetelnosti*). Později se ustavila Association du Sacré-Cœur, která se 6. října 1818 přettransformovala v Pierres-Plantees v Kongregaci sester Ježíše a Marie. Poslechla výzvu P. Coindreho, jenž jí jednoho dne pravil: „*Musíme vytvořit společenství. Bůh si tě vyvolil.*“



Svatá Marie od sv. Ignáce Thévenetová

V roce 1820 se mladá kongregace usadila ve Fourvière (naproti slavnému chrámu Notre Dame de Fourvière) na pozemku, který koupila rodina Jaricotových (z níž vzešla nedávno beatifikovaná Paulina Jaricotová). Když dostala kongregace tři roky poté v diecézi Puy kanonické schválení (za další dva roky pro diecézi Lyon), stala se Klaudina její generální představenou a tento úřad vykonávala až do svého odchodu na věčnost.

Přesněji řečeno, generální představenou se stala sestra Marie od sv. Ignáce, což bylo jméno, které Klaudina Thévenetová od té doby nosila. Ostatním sestřím byla vzorem v nasazení, obětavosti i lásce, zvláště té odpouštějící, stále pamětlivá odkazu svých bratrů umírajících pro Krista, odevzdána do vůle Boží, milující Spasitele a jeho Matku. Musela překonat nejednu překážku, aby udržela kongregaci při životě a aby uchovala charisma, které jí vytyčila, když hrozilo sloučení její kongregace s jinou. A musela přitom často odpouštět těm, kteří jí tyto překážky stavěli do cesty, někdy i záměrně. Přestála předčasnou smrt P. Coindreho, velké opory své i mladičké kongregace, i novou vlnu revolučního běsnění na počátku 30. let 19. století. Důvěra v Boží Prozřetelnost

### Liturgická čtení – dokončení ze str. 3

zájmu, ne abych na vás hodil smyčku, ale abych vás vedl k počestnosti a k nerušené oddanosti Pánu.

#### Evangelium – Mk 1,21–28

V městě Kafarnau vstoupil Ježíš v sobotu do synagogy a učil. Žasli nad jeho učením, protože je učil jako ten, kdo má moc, a ne jako učitelé Zákona. V jejich synagoze byl právě člověk posedlý nečistým duchem. Začal křičet: „Co je ti do nás, Ježíši Nazaret-

ský! Přišel jsi nás zahubit? Víme, kdo jsi: Svatý Boží!“

Ale Ježíš mu to přísně zakázal: „Mlč a vyjdi z něho!“

Nečistý duch posedlým zalomcoval a s velkým křikem z něho vyšel. Všichni užasli a ptali se jeden druhého:

„Co je to? Nové učení – a s takovou mocí! I nečistým duchům poroučí, a poslouchají ho!“

A pověst o něm se hned roznesla všude po celém galilejském kraji.

dodávala sestře Marii od sv. Ignáce sílu vytrvat. Usilovala o to, žít život hodný Pána a ve všem se mu líbit, což v nepatrných obměnách vyznávala jako své životní krédo.

„Máte být matkami těchto děvčat, opravdovými matkami, a to jak co do duše, tak co do těla. [...] Jediné upřednostňování, které vám povolují, je to týkající se těch nejchudších, nejzanedbanějších, nejproblémovějších. Tyto milujte nejvíce,“ kladla svým duchovním dcerám na srdce, přičemž někdy dodávala, aby „lásku střežily jako oko v hlavě“. Ohledně vedení sester měla sestra Marie od sv. Ignáce rovněž jasno: „Nejlepším představeným není ten, kdo udílí nejtvrďší tresty, nýbrž ten, kdo předchází případným vykročením ze správné cesty.“

Zprvu se sestry věnovaly dívkám z chudších vrstev, které vychovávaly a formovaly do dovršení 20 let, vštěpovaly jim morální základy, učily je praktickým ženským dovednostem atd. Nechtěly však omezovat svou pozornost pouze na ně, zaměřily ji i na dívky ze solidně situovaných rodin. Mimoto jim ležela na srdci křesťanská výchova obyvatelstva postiženého ztrátou víry, zvláště děvčat. Vyučovaly je proto základům katechismu, učily je poznávat Ježíšovu všeobjímající lásku a milovat ho. Postupně otevřely penzionáty a internátní školy pro dívky všech společenských vrstev, ne už jen pro ty chudé.

Již v roce 1842 se kongregace rozšířila do Indie, o osm let později do Španělska a v roce 1855 přepluly první sestry Atlantik a otevřely první *Dům Prozřetelnosti* v Kanadě. Dnes působí Klauzinou založená kongregace na pěti kontinentech ve 180 domech – např. v Irsku, Německu, Pákistánu, Libanonu, ve Východním Timoru, v USA, Mexiku, Uruguayi, Peru, Kolumbii, v Rovnické Guineji, Gabonu, Nigérii či v Maroku, kde jsou od roku 2009. Všude tam znějí její slova, která zasahovala srdce těch, jež chtěli poslouchat přímo v její době: „Neslyšíte volání tisíců dětských hlasů, jejichž duše žízňají po pravdě? Neslyšíte křik lidské bíd, která slepě hledá cestu ke štěstí?!“

„Jak dobrý je Bůh,“ pronesla na smrtelné posteli 3. února 1837 sestra Marie od sv. Ignáce, až do posledního dechu vyznávající Pánovu dobrotu. Blahořečena byla 4. října 1981 a svatořečena 21. března 1993 papežem Janem Pavlem II.

## Žijme na křižovatkách dneška

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

Na mysl přichází příběh o městě Babylon a jeho věži (srov. Gn 11,1-9). V něm se vypráví o společenském projektu obětování veškeré individuality efektivitě kolektivu. Lidstvo mluví pouze jedním jazykem – mohli bychom říci, že má „jedinou myšlenku“ –, je jakoby zahaleno jakýmsi všeobecným zaklínadlem, které pohlcuje jedinečnost každého do bubliny uniformity. Bůh pak mate jazyky, to znamená, že znovu nastoluje rozdíly, znovu vytváří podmínky pro rozvoj jedinečnosti, oživuje mnohost tam, kde by ideologie chtěla vnutit uniformitu. Hospodin také odvádí lidstvo od jeho blouznění o všemohoucnosti: „Udělejme si jméno,“ říkají povýšení obyvatelé Babelu (v. 4), kteří se chtějí dostat až do nebe, aby se postavili na Boží místo. To jsou však nebezpečné, odcizující a ničivé ambice a Hospodin tím, že tato očkávání zmate, chrání lidstvo a zabráňuje ohlašované katastrofě. Tento příběh se zdá být skutečně aktuální: i dnes se soudržnost namísto bratrství a míru často zakládá na ambicích, nacionalismu, homologaci a technicko-ekonomických strukturách, které vštěpují přesvědčení, že Bůh je bezvýznamný a zbytečný: ani ne tak proto, že člověk usiluje o větší poznání, ale především kvůli větší moci. Je to pokušení, které prostupuje velkými výzvami dnešní kultury.

V *Evangelii gaudium* jsem se pokusil některé z nich popsat (srov. č. 52-75), ale především jsem vyzval k „evangelizaci, která osvětluje nové způsoby vztahu k Bohu, k druhým lidem, k životnímu prostředí a která probouzí základní hodnoty. Je třeba dosáhnout tam, kde se formují nová vyprávění a paradigmata, zasáhnout nejhlubší jádra duše měst Ježíšovým slovem.“ (č. 74) Jinými slovy, Ježíše lze hlásat jen tak, že člověk obývá kulturu své doby; a vždy má v srdci slova apoštola Pavla o dnešku: „Hle, nyní je příznivý čas, nyní je den spásy!“ (2 Kor 6,2) Není tedy třeba stavět dnešek do kontrastu s alternativními vizemi z minulosti. Nestací ani pouhé opakování nabytých ná-

boženských přesvědčení, která se s odstupem času stávají abstraktními, jakkoli jsou pravdivá. Pravda se nestává věrohodnější proto, že člověk při jejím vyslovení pozvedne hlas, ale proto, že ji dosvědčuje svým životem.

Apoštolská horlivost není nikdy pouhým opakováním osvojeného stylu, ale svědectvím o tom, že evangelium je zde pro nás dnes živé. Uvědomme si to a pohlížejme proto na náš věk a naši kulturu jako na dar. Jsou naše a evangelizovat je neznamená soudit je z odstupů, ani stát na balkoně a vykřikovat Ježíšovo jméno, ale vyjít do ulic, jít na místa, kde lidé žijí, navštěvovat prostory, kde lidé trpí, pracují, studují a přemýšlejí, žít na křižovatkách, kde se lidé dělí o to, co má smysl pro jejich život. Znamená to být jako církve „kvasem dialogu, setkání a jednoty. Vždyť samotné formule naší víry jsou plodem dialogu a setkání mezi různými kulturami, společnostmi a instancemi. Nesmíme se bát dialogu: naopak, právě konfrontace a kritika nám pomáhají uchránit teologii před proměnou v ideologii.“ (*Projev na 5. národní konferenci italské církve*, Florencie, 10. listopadu 2015)

Je třeba postavit se na křižovatky dnešní doby. Jejich opuštění by ochudilo evangelium a zredukovalo církev na sektu. Naopak být tam přítomni nám křesťanům pomáhá obnoveným způsobem pochopit důvody naší naděje, vytěžit a sdílet z pokladu víry „nové i staré věci“ (Mt 13,52). Stručně řečeno, více než chtít obrátit znovu dnešní svět, potřebujeme obrátit pastorační tak, aby lépe ztělesňovala evangelium v dnešní době (srov. *Evangelii gaudium*, 25). Přijmeme za svou Ježíšovu touhu: pomáhat našim spolupoutníkům, aby neztratili touhu po Bohu, aby mu otevřeli svá srdce a našli toho jediného, který dnes a vždy dává člověku pokoj a radost.

Zdroj: <https://www.vaticannews.va/cs>  
(Redakčně upraveno)

## Filosofie a křesťanství - rozum a víra

**V**rámci studia teologie zaujímá filozofie důležité místo. Skutečně jsou filozofické znalosti, zrovna tak antické i západní filozofie, velmi důležité pro teologické myšlení. Tak byli myslitelé rané církve přesvědčeni o tom, že řečtí filozofové už předvídali, co se ve zjevení skrze Ježíše Krista uskutečnilo. Teologové se zabývali – právě ve středověku – filozofií také proto, aby ukázali, jak může víra obstát před rozumem.

Tak jako je důležité zabývat se filozofií, tak nutně musí teolog také vědět, že filozofie nemůže objasnit všechno. Právě v pohledu na jedinečné vtělení Boha v Ježíši Kristu, v němž nám Bůh dosvědčil svoji převelikou lásku, nepožaduje se nejprve studium filozofické literatury, nýbrž pohled na Krista samého. Příznačná pro to je příhoda, která se udála při setkání dvou nejvýznačnějších teologů vrcholného středověku. Dominikán Tomáš Akvinský navštívil františkána Bonaventuru a podívoval se, že u něho našel jenom jednu knihu: Biblii. A tak se ho zeptal, kdepak má svoji knihovnu – a Bonaventura mu ukázal na stěnu, kde visel kříž.

Velkou zásluhou Tomáše Akvinského byl objev řeckého filozofa Aristotela pro křesťanskou teologii. Aristoteles vychází z toho, že rozumem můžeme pochopit opravdové bytí – podstatu, hmotu. Smysly chápeme naproti tomu jenom takzvané akcidencie, formy viditelných věcí; opravdové bytí ale spočívá v podstatě. Ukázáno na jednoduchém příkladu: Existují různě utvářené stoly, a přece jim

všem přísluší bytí stolu. Všechny věci mají potud podíl na bytí. Ovšem existuje také toto bytí jako takové, které Tomáš Akvinský potom identifikuje s křesťanským Bohem. On je bytím v plnosti, všechny bytosti mají podíl na něm. Některé, jako andělé nebo také lidé, obrovský; jiné, jako rostliny a kameny, jenom malý. Tento Bůh stojí mimo to na začátku všeho, on je první hybatel, jak ho Tomáš nazývá. Do té míry je v každém ohledu původcem všech věcí. Tomáš tak může dát odpověď na otázku po smyslu tohoto světa – že je Bohem prostoupen – a že je tedy „rozumný“, tudíž nikoliv pouhý nesmyslný náhodný produkt. Je ale také v podstatě dobrý – protože Bůh sám je dobro a on dobro vyzařuje do věcí.

Tomáš tímto vysvětluje zřetelně, že víra je rozumná – ale patří přece více ke křesťanskému životu. A když se Bonaventura dívá na kříž, pak je toto „více“ vždycky ve vztahu k Bohu, protože já jsem s ním spojený všemi smysly a zůstávám spojený. Františkánský teolog varoval proto také před „přílišným množstvím Aristotela“, ale Tomáš nepropadl pokušení zanedbávat modlitbu. Právě naopak: od něho pocházejí velké a k srdci pronikající eucharistické hymny jako „Adoro te devote“ (Klaním se ti vroucně) a sekvence k Božím tělu „Lauda Sion Salvatore“ (Sióně, chval Spasitele). Kromě toho vděčíme Akvinskému také za „nauku o předpodstatnění“, opírající se o aristotelovskou nauku o bytí, která přijatelně vysvětluje bytostné proměňování při

svatém proměňování: Přidatky (akcidencie), podoby chleba a vína, se nemění, mění se však podstata. To znamená, že se děje skutečně něco, co je způsobeno Bohem – změna se děje nikoliv myšlením lidí (jakoby člověk chleba a vínu



dával nový význam), což je špatné pojetí, které je bohužel dnes velmi rozšířené.

Ovšemže zakusila filozofie bytí svatého Tomáše v pozdější době mnoho kritiky, protože vychází z toho, že my jako lidé skutečně můžeme rozumem poznat opravdovou podstatu věcí – především ale také existenci Boha. Přesto se může nauka o předpodstatnění opírat o to, že nám sám Ježíš Kristus přislíbil ve večeradle proměnění chleba a vína ve své tělo a svoji krev. Tak posiluje nauka o předpodstatnění víru, ale nenahrazuje ji. Posilovat místo nahrazovat: tak máme také nahlížet na vztah filozofie a víry.

Z Der Fels 3/2019 přeložil -mp-  
(Redakčně upraveno)

### Modlitba sv. Tomáše po mši svaté

*Vzdávám ti díky, svatý, všemohoucí, věčný Bože, že jsi mne, svého nehodného služebníka, bez mých zásluh a jen pro vznešenost svého milosrdenství ráčil nasýtit drahocenným Tělem a Krví tvého Syna, našeho Pána Ježíše Krista. A prosím tě, aby mi toto svaté společenství nebylo k odsouzení a k trestu, ale zárukou spásy a odpuštění. Kéž je výzbrojí mé víry a štítem dobré vůle. Kéž vyplní mé neřesti, ukončí mou žádostivost a vášně a rozmnoží mou lásku a trpělivost, pokoru a poslušnost a vůbec všechny ctnosti; ať mě chrání proti nástrahám mých nepřátel viditelných i neviditelných, ať utiší moje tělesná i duševní hnuty; ať mi dá pevně spočinout v jediném a pravém Bohu a zajistí mi šťastnou smrt. A prosím tě, abys mě přivedl k té nevyšlovné hostině, kde jsi se svým Synem a Duchem Svatým pravým světlem, dokonalým nasycením, věčnou radostí, plností blaženosti a dokonalým štěstím. Skrze téhož Krista, Pána našeho. Amen.*

# Pán se zjevil svatému Tomáši Akvinskému

*Blahoslavený Carlo Acutis byl velkým ctitelem živého Ježíše v Nejsvětější svátosti oltářní. Je patronem internetu a všech kybnautů. A je rovněž autorem virtuální výstavy o eucharistických zázracích z celého světa. Na základě této výstavy vznikla kniha, z níž otiskujeme jednu z kapitol.*

**V** nejlepších letech své teologické zralosti byl svatý Tomáš povolán do Paříže, aby v letech 1269–1272 vypracoval komplexní výklad svátosti Eucharistie. Než začal psát svou disertační práci, odebral se do kostela, aby se pomodlil. Po dokončení práce se svatý Tomáš do kostela opět vrátil a tehdy se mu zjevil Ježíš a potvrdil správnost jeho spisu.

\* \* \*

Během své druhé profesury v Paříži se svatý Tomáš ocitl v samém ohnisku sporu mezi profesory Sorbonnské univerzity o svátost Eucharistie. Na jedné straně smysly vnímají přítomnost akcidentů, tedy barvu, chuť, tvrdost, množství, rozložení v materii eucharistického chleba a vína. Na druhé straně víra potvrzuje, že ve svátosti je přítomno tělo a krev Krista, což vede ke zdánlivému rozporu. Pařížští teologové byli rozdělení na dva tábory, pokud jde o objektivní potvrzení a posuzování vírou. Rozhodli se požádat o názor svatého Tomáše, protože jindy poznali jeho filosofickou moudrost a teologickou svatost. Ptali se ho tedy na jeho



*Giovanni Francesco Barbieri, zvaný Guercino (1591–1666): Svatý Tomáš píše s pomocí andělů (1662)*



*Blahoslavený Carlo Acutis*

názor, protože by jeho teologické tvrzení považovali za rozhodující stanovisko. Napsali svá protichůdná tvrzení a předali je svatému Tomášovi. Ten se ponořil do modlitby a rozjímání, „jak bylo jeho zvykem, začal se modlit s velkou zbožností. Pak co nejstručněji a nejjasněji napsal, co mu jeho mysl odhalila a k čemu ho Bůh inspiroval.“

*„Dobře jsi napsal o svátosti mého těla a dobře a podle pravdy jsi vyřešil otázky, které ti byly položeny, nakolik je možné, aby je člověk pochopil a definoval od doby, kdy žije na této zemi.“*

Vrátil se do kostela, přistoupil k oltáři, položil napsané odpovědi před zraky Ukřižovaného a modlil se: „Pane Ježíši, který jsi skutečně přítomen a zázračně působíš v této svátosti, snažím se pochopit tvou pravdu a učit ji bez omylů. Proto tě prosím, abys mi dal milost – jsou-li všechny tyto věci, které jsem o tobě na-

psal, pravdivé, a s tvou pomocí pravdivé jsou, dej, ať je mohu veřejně říkat a učit. Pokud jsem naopak napsal něco, co není v souladu se zjevenou pravdou a odporuje tajemství této svátosti, zabraň mi, abych předkládal něco, co by mohlo odvádět od katolické víry.“

Byla to pokorná modlitba teologa, který si uvědomuje, že se zabývá něčím, co ho přesahuje, a že má vůči svým žákům velkou odpovědnost. Bratr Reginaldo, jeho sekretář, a další bratři měli to štěstí, že mohli pozorovat svatého Tomáše při modlitbě, během níž se mu náhle zjevil Kristus, ukázal na jeho spisy a řekl: „Dobře jsi napsal o svátosti mého těla a dobře a podle pravdy jsi vyřešil otázky, které ti byly položeny, nakolik je možné, aby je člověk pochopil a definoval od doby, kdy žije na této zemi.“ Tomáš plný uznání a štěstí ulehl v modlitbě před Pána.

*Z knihy Carlo Acutis: Eucharistické zázraky ve světě. Překlad Jaroslav Pouliček. TV Lux, s.r.o., Bratislava 2023*



*Zázračný obraz, z něhož ožila postava Ukřižovaného a potvrdila svatému Tomášovi správnost jeho spisů*

# Myšlenky sv. Jana Boska

## K liturgické památce 31. ledna

Jestliže se zapomíná na to, co je věčné, všechno ostatní je vedlejší.

☪ ☪

Đábel se bojí veselých lidí.

☪ ☪

Pečujte zvláště o nemocné, děti, staré a chudé, získáte si tak Boží požehnání a přízeň lidí.

☪ ☪

Láska nám umožňuje snášet únavu, nudu, nevděčnosti, nedostatky, přehlížení.

☪ ☪

Pamatuj, že máš anděla, který je tvým průvodcem, druhem a přítelem.

☪ ☪

Dobrotu si váží i zvrácení lidé, kteří ji neproaktikují.

☪ ☪

Vy nejste kazatelé, ale máte k dispozici účinný způsob, jak kázat: dobrý příklad.

☪ ☪

Všichni mladí mají své těžké dny, i vy jste je měli. Běda nám, jestliže se nevy-

nasnažíme jim pomáhat, aby jimi prošli rychle a bez škody.

☪ ☪

Láska všechno snáší, proto ten, kdo nesnáší nedostatky druhých, nemá pravou lásku.

☪ ☪

Na to, abychom konali dobro, postačí trochu odvahy.

☪ ☪

Cesta kříže je cesta, která vede k Bohu.

☪ ☪

Jestliže peníze dělají mnoho, modlitba dělá mnohem více.

☪ ☪

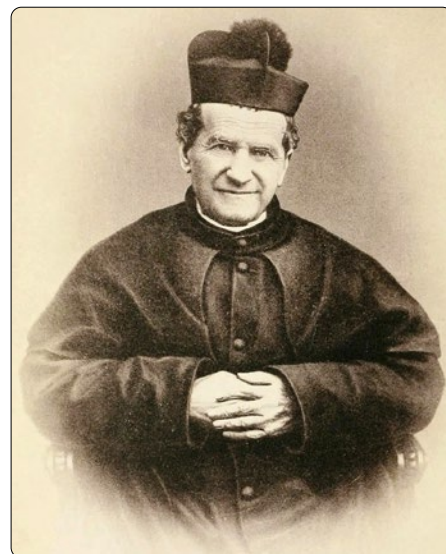
Mysli na to, můj synu, že Bůh tě křtem učinil svým dítětem, zamiloval si tě a miluje tě jako něžný otec.

☪ ☪

Neboj se, Bůh ti dá všechno.

☪ ☪

Krásné řeči bez příkladu jsou k ničemu.



*Sv. Jan Bosco*

☪ ☪

Čerpej odvahu z víry a ze svého přesvědčení. Ti špatní se musí bát dobrých, nikoliv dobří špatných. Svěřme se do rukou Božích v úplné důvěře, modleme se, a všechno dopadne dobře.

☪ ☪

Život je příliš krátký. Je třeba rychle dělat tu trochu dobra, které jsme schopni, než nás překvapí smrt.

☪ ☪

Nejsme sami. Ježíš je s námi.

☪ ☪

Důvěřujte ve všem svátostnému Ježíši a Panně Marii Pomocnici, a uvidíte, co jsou to zázraky.

☪ ☪

Dejme se vždy vést láskou.

☪ ☪

Ježíš bude vždy našim učitelem, našim vůdcem, našim vzorem.

☪ ☪

Chceš vychovávat? Buď stále s těmi, které vychovááš, ne jako představený ani jako špehoun. Buď pro vychovávané otcem, který své děti nikdy nenechá samy, dokud není jejich svoboda výchovou dostatečně zabezpečena. Sestup z posvátné výše a staň se všem vším. Tvoje vážnost ať se nezakládá na tvé vyvýšenosti, ale na tvé svatosti.



*Don Bosco na návštěvě Španělska v roce 1886*



Pracujme ustavičně v tomto životě pro spásu své duše a duší těch druhých; odpočineme si v blažené věčnosti.



Běda tomu, kdo pracuje proto, aby získal chválu od tohoto světa: svět je špatný plátece a splácí vždy nevďěčnosti.



Udělejte to, co můžete. To, čeho nejsme schopni my, udělá Bůh. Snažte se, abyste si zasloužili chválu od Boha, nikoliv od lidí. Maria je naše vůdkyně, naše učitelka, naše Matka.



Důvody naší úcty k Panně Marii jsou tyto: Maria je nejsvětější ze všech tvorů, Maria je Matkou Boží a Maria je Matkou naší.



Kdo důvěřuje Marii, nebude zklamán.



Maria nic nedělá napůl.



Toto Dítě se narodilo a zemřelo právě pro mne, pro mne tolik trpělo. Čím mu dám najevo svou vděčnost?



Bůh se stává člověkem, aby spasil naši duši. Naše duše musí být proto něco velmi velkého.



Chraňte se uzavřít srdce dítěte a učinit je nepřístupným kladné výchově. Trest nesmí ani pokořovat, ani dráždit, aby nepodněcoval ke vzpouře. Nesmí být nespravedlivý a nerozumný. Musí působit na srdce dítěte. Netrestejte veřejně. Nepoužívejte kolektivních trestů, jestliže nemůžete vyptávat viníka. Trest je tenkrát dobrodiním, když dítě v okamžiku trestu chápe jeho spravedlnost. Pro mladého člověka může být trestem všechno. Neudělená pochvala, kterou si zasloužil, pohana, na kterou se zapomnělo, jsou velmi často opravdovou odměnou nebo trestem. Hodná matka umí trestat zasmušilou tvář, smutným pohledem, schovanou rukou. Nikdy ne-



## Celosvětová síť modlitby s papežem ČESKÁ REPUBLIKA

Apoštolát modlitby tvoří celosvětovou síť modliteb, která spojuje všechny křesťany s papežem Františkem a jeho záměry. Připojte se k rodině služebníků v Apoštolátu modlitby, kteří velkodušně nabídnou svůj život, práce a modlitby Kristu Veleknězi. Každý měsíc je za vás sloužena mše svatá.

### DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů:

### ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA ÚNOR 2024

#### Úmysl papeže: Za nevléčitelně nemocné

Modleme se, aby nevléčitelně nemocní i jejich rodiny měli veškerou kvalitní lékařskou péči a nezbytnou lidskou podporu.

#### Národní úmysl: Za správce církevního majetku

Modleme se, aby ti, kdo spravují majetek církve, měli dary prozíravosti, odvahy a zodpovědnosti.

*Svatý František Xaverský, oroduj za nás!*

*Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!*

trestejte v návalu zlosti. Kárejte vždy způsobem rozumu přístupným.



Bez lásky není důvěry a bez důvěry není výchovy. Učiň se milovaným, abys mohl učinit milovaným Pána Boha. Ne-



stačí jen milovat. Je třeba udělat víc. Svěřenci musí vědět, že je miluješ, musí lásku cítit. Jak to udělat? Naslouchej vlastnímu srdci, ono ti odpoví. Tajemství spočívá ve splynutí srdcí, rodinném duchu, dobrotě, která je neustále starostlivá a pečlivá, sklání se k slabosti a nevědomosti, umí zavírat oči, ráda odpouští, zajímá se o svěřené dítě, o jeho potřeby, trampoty, úspěchy i radosti. Chrání je před nepohodou i před pohoršením. Je to opravdová a jasně vyjadřovaná něžnost, která je trvale na stráži, aby podporovala příliv všeho, co dítěti přináší radost, rozvoj a poučení, a chrání je přede vším, co mu může ublížit. Mírnost a trpělivost zmůže víc než tvrdost a síla.



Radost dává duším vzrůst, zahání nudu, proniká i tělesné ústrojí jakousi oživující svěžestí, pomáhá duševně pracovat a spojuje v dětském srdci ideu zábavy s ideou povinnosti. Radost činí srdce důvěřivým a nenuceným.

*Z archivu redakce*

## Představení v chrámě

**V** Betlémě byl vyhnanecem; při obřizce anticipoval svoje spasitelské poslání; při představení v chrámě se stává znamením, kterému se budou vzpírat. Maria byly očištěna při Ježíšově obřizce, ačkoliv Ježíš obřizku nepotřeboval, protože byl Bohem, a ani Maria nepotřebovala očištění, neboť byla počatá bez hříchu.

*Když uplynuly dny jejich očišťování podle zákona Mojžíšova, přinesli Ježíše do Jeruzaléma, aby s ním předstoupili před Hospodina – jak je psáno v zákoně Páně. (Lk 2,22-23)*

Přítomnost hříchu v lidské přirozenosti si kromě zadostiučinující bolesti v obřizce nutně vyžaduje i očištění. Od vysvobození Izraele z egyptského otroctví a od záhuby prvorozených Egypta se na prvorozené nahlíželo jako na zasvěcené Bohu. Čtyřicet dní po narození chlapce, jak to přikazoval Zákon, Ježíše přinesli do chrámu. Podle ustanovení knihy Exodus prvorozený patřil Bohu. Kniha Numeri vyčlenila kmen Lévi pro kněžskou službu a kněžské zasvěcení se chápalo jako náhrada za obětování prvorozeného. Avšak Maria vzala Dítě do chrámu, aby naplnila zákon o zasvěcení prvorozeného, tak bylo obětování dítěte Otci dokonalé a mělo ho vést ke kříži.

Zde opět vidíme, jak Bůh v podobě člověka snáší chudobu lidstva. Pokud byli rodiče bohatí, tradičními obětními dary při očišťování byli beránek a holub, pokud byli chudí, přinesli dvě holoubata nebo pár hrdliček. Matka, která přivedla na svět Božího Beránka, neměla na oběť ani beránka – kromě Božího Beránka. Bůh byl představen v chrámě, když měl čtyřicet dní. Asi o třicet let později mu poslouží chrám jako symbol jeho těla, v němž přebývá plnost božství. Do chrámu se nepříšel představit jen jako Mariin prvorozený, ale jako Prvorozený věčného Otce. Jako Otcův jediný Syn byl nyní představen jako prvorozený Syn obnoveného lidstva. V něm se začalo nové pokolení.

Muže v chrámě, který se jmenoval Simeon a který dítě přijal, popisuje Písmo svaté jednoduše:

*V Jeruzalémě žil muž jménem Simeon; byl to člověk spravedlivý a zbožný, očekával potěšení Izraele a Duch Svatý byl s ním. (Lk 2,25)*

Simeon dostal zjevení od Ducha Svatého:

*Jemu bylo Duchem Svatým předpověděno, že neužrjí smrti, dokud nespatri Hospodinova Mesiáše. (Lk 2,26)*

Tato slova naznačují, že sotva člověk uvidí Krista, osten smrti se zlomí. Tento stařec bere Dítě do náruče a radostně zvolá:

*„Nyní propouštíš v pokoji svého služebníka, Pane, podle svého slova, neboť mé oči viděly tvé spasení, které jsi připravil přede všemi národy – světlo, jež bude zjevením pohanům, slávu pro tvůj lid Izrael.“ (Lk 2,29-32)*



Simeon byl jako voják na stráži, jehož Bůh poslal vyhlížet Světlo. Když se Světlo konečně objevilo, byl připraven zazpívat svoje *Nunc dimittis*. V chudém Dítěti, které s chudým obětním darem přinesli chudí lidé, Simeon objevil bohatství světa. Když tento stařec držel na rukou Dítě, nebyl jako stařec, o kterém hovoří Horatius. Nedíval se zpět, ale vpřed, nejen na budoucnost svého národa, ale také na budoucnost pohanů z každého kmene a národa na zemi.

Tento stařec, kterému slunce života již zapadá, mluví o světě, kterému slunce vychází; v podvečer svého života hovoří o příslibu nového dne. Již předtím viděl Mesiáše očima víry; nyní už může své oči zavřít, protože již nevidí nic krásnějšího. Některé květy rozkvetou jen večer. To, co viděl teď, byla „spása“ – nikoliv spása z chudoby, ale z hříchu.

Simeonův hymnus byl adorací. V raném životě Božího Syna se setkáváme s třemi adoracemi. Adorovali pastýři, adoroval Simeon i prorokyně Anna a adorovali tři pohanští králové. Simeonův chvalozpěv byl jako západ slunce, při němž stín zvěstuje podstatu. V Kristově životě to byl první hymnus z úst člověka. Simeon, ačkoliv oslovil Marii a Josefa, neoslovil Dítě. Jaksi by to nebylo vhodné, aby poželhal Syna Nejvyššího. Ma-

rii s Josefem poželhal, ale Dítěti poželhání neudělil.

Po svém chvalozpěvu se obrátil už jen na matku; Simeon věděl, že ona je příbuznou Dítěte, které drží v náručí, ale ne tak Josef. Kromě toho viděl, že bolest čeká ji, nikoli Josefa. Simeon řekl:

*„Hle, on je dán k pádu i k povstání mnohých v Izraeli a jako znamení, kterému se budou vzpírat – i tvou vlastní duší pronikne meč.“ (Lk 2,34-35)*

Před starcovými očima jako by probíhaly dějiny Božího Dítěte. Během života se měl naplnit každý detail tohoto proctví. Byla zde tvrdá skutečnost kříže, potvrzená dokonce dříve, než se drobné ručky Dítěte mohly napnout a znázornit tvar kříže. Dítě začne strašný boj dobra proti zlu, strhne každou masku, čímž vyvolá prudkou nenávisť. Stane se kamenem úrazu, mečem, který oddělí dobré od zlého, a zkušebním kamenem, který odhalí úmysly lidských srdcí. Lidé nezůstanou stejnými, když zaslechnou jeho jméno a seznámí se s jeho životem. Budou se muset rozhodnout, zda ho přijmou, anebo odmítnou. Postoj k němu nesnese kompromis: jen přijetí anebo odmítnutí, zmrtvýchvstání či smrt. Odhalí tajné postoje lidí vůči Bohu. Jeho posláním nebude duše soudit, ale spasit je; a jelikož některé duše jsou hříšné, někteří lidé budou s nenávistí sledovat jeho příchod.

Jeho údělem bude fanatický odpor lidstva až na smrt a toto kruté utrpení zasáhne také Marii. Anděl jí řekl: „Poželhaná jsi mezi ženami,“ a Simeon jí nyní říká, že ve své poželhanosti bude *Mater Dolorosa*. Jedním z následků dědičného hříchu je bolest, kterou prožívá žena, když rodí. Simeon řekl, že Maria bude trpět pro své Dítě. Jestliže on má být Mužem bolesti, ona bude bolestnou Matkou. Madona bez utrpení by byla vedle Krista Madonou bez lásky. Kristus tak miloval lidi, že chtěl zemřít, aby odčinil jejich hříchy, a určitě by chtěl, aby se rovněž jeho Matka oblékla do roucha jeho utrpení.

Od chvíle, kdy vyslechla Simeonova slova, bude vidět stín hřebů na rukou svého Dítěte, když k ní natáhne ruce; každý západ slunce bude pro ni krvavou předzvěstí jeho utrpení. Simeon odhalil oponu, která před lidskýma očima zahalovala budoucnost, a před jejím očima se

zableskl ostrý hrot smutku celého světa. Každý tep, který ucítí na jemném zápěstí svého Syna, bude jako ozvěna úderem kladiva. Stejně tak jako on, rovněž i ona se oddala spáse prostřednictvím utrpení. Lodička tohoto mladého života nebyla spuštěna na vodu dříve, dokud Simeon jako starý námořník nepromluvil o ztroskotání. K ústům Dítěte se ještě nepřiblížil Otcův kalich hořkosti, ale Matka už viděla meč.

Čím blíže se Kristus dostane k srdci člověka, tím víc si srdce začne uvědomovat svoji vinu. Pak buď požádá o milosrdenství a najde pokoj, anebo se od něho odvrátí, protože ještě není připravené vzdát se hříchu. Ale on i tak odděluje dobré od zlého, pšenici od koukolu. Reakce člověka na Boží přítomnost bude zkouškou: buď vyvolá odpor egoistů, anebo je podnítí k obnově a zmrtvýchvstání.

Simeon ho nazval „Božským buřičem“, který vyprovokuje lidská srdce k dobru – anebo ke zlu. Po konfrontaci s ním se lidé musí rozhodnout buď pro světlo, anebo pro tmu. Před lidmi se mohou jevit „velkorysími“, ale až Kristova přítomnost ukáže, zda jsou jejich srdce úrodnou půdou, či tvrdou skálou. Kristus nemůže vejít do srdce bez toho, aniž by ho neočistil a nerozdělil; v jeho přítomnosti srdce odhalí svůj postoj k dobru a k Bohu.

Toto by nikdy nebylo možné, kdyby byl pouze dobrotivým učitelem. Simeon to dobře věděl a řekl Matce našeho Pána, že její Syn musí trpět, protože jeho život bude v příkrém rozporu se životními zásadami, jimiž se většina lidí řídí. Na jednu duši bude působit tak, na druhou jinak, podobně jako Slunce, které když svítí na vosk, změkčuje ho, a když svítí na bláto, tak to tvrdne. Slunce se přítom nemění, mění se pouze věci, na něž svítí. Jako světlo světa bude radostí pro dobré a ty, kteří milují světlo; avšak pro zlé a ty, kdo raději žijí ve tmě, bude jako pátrající světlo reflektoru. Semeno je totožné, avšak plody jsou odlišné, a každá půda bude posuzována podle toho, jak reaguje na semeno. Kristova vůle spasit je omezena svobodnou reakcí člověka, který ho buď přijme, anebo odmítne. Na to myslel Simeon, když řekl:

„...aby vyšlo najevo myšlení mnohých srdcí.“ (Lk 2,35)

Jedna orientální legenda vypráví o záračném zrcadle, které zůstalo čisté, když se do něho díval dobrý člověk, a zakalilo se, když se před něj postavil člověk nečistý. Takto majitel zrcadla vždy poznal ty, kdo se do něho podívali. Simeon řekl Kristově Matce, že její Syn bude jako toto zrcadlo: lidé ho budou buď milovat, anebo nenávidět, podle svého odrazu v jeho zrcadle. Světlo dopadající na citlivou fotografickou desku vyvolá chemickou změnu, již nelze odstranit. Simeon tvrdil, že světlo tohoto Dítěte, dopadající na Židy i pohany, na nich zanechá nesmazatelnou stopu.

Simeon řekl, že Dítě odhalí i skutečné vnitřní úmysly lidí. Prozkoumá myšlenky všech, kdo se s ním setkají. Pilát bude taktizovat, a pak se poddá; Herodes se bude vysmívat; nenasytný Jidáš se rozhodne pro jakousi divnou společenskou jistotu; Nikodém se bude plížit noci, aby našel světlo; výběrčí daní se stanou čestnými; prostitutky se očistí; bohatí mladí muži odmít-

Když Simeon řekl, že Kristus bude znamením, kterému se budou vzpírat, obrací se k Matce slovy:

„I tvou vlastní duši pronikne meč.“ (Lk 2,35)

Řekl jí, že bude odvržen světem a že jeho ukřižování jí probodne srdce. Pro sebe si Syn přál kříž, pro ni meč bolesti. Když se rozhodl, že bude Mužem bolesti, rozhodl tak pro ni, aby byla Matkou bolesti! Bůh však ne vždy ušetří dobré od bolesti. Otec nešetřil Syna a Syn nešetřil Matku. Jeho utrpení musí být doprovázeno jejím soucitem. Kristus bez utrpení, který by svobodně nezaplátil dluh za lidský hřích, by byl pouze na úrovni morálního vůdce; a Matka, která by s ním nesnášela utrpení, by nebyla hodna svého lidského úkolu.

Simeon nejenže odhalil meč, řekl Marii i to, kam ho Prozřetelnost nasměrovala. Později Dítě prohlásí: „Přišel jsem přinést na zem meč.“ Simeon jí řekl, že meč bude cítit ve svém srdci do té doby, než



*Obětování Páně, malba v kostele sv. Petra a Pavla v Hochfeldenu v Alsasku, 19. stol.*

nou jeho chudobu; marnotratní se vrátí domů; Petra pronikne lítost; jeden z apoštolů se oběsí. Od toho dne až dodnes zůstává znamením, kterému se budou vzpírat. Bylo proto vhodné, že zemřel na kuse dřeva, kde jedna deska kříží druhou. Vertikální desku Boží vůle neguje horizontální deska protirečící lidské vůli. Jako obřízka naznačila proliti krve, tak očekávání předznamenalo jeho ukřižování.

její Syn bude viset na kříži jako znamení odporu a ona bude pod ním stát probodená bolestí. Kopí, které fyzicky probodne jeho srdce, mysticky pronikne i její srdce. Dítě přišlo zemřít, ne žít, neboť jeho jméno bylo „Spasitel“.

*Z knihy Fulton J. Sheen: Život Krista.  
Dobrá kniha, Trnava 2023  
Přeložil -dd- (Redakčně upraveno)*

## Heřman Josef (16)

Heřmanův řeholní hábit už nebyl ani zdaleka tak čistý a bez poskvrny, když znovu vcházel do místnosti probošta. Probošt seděl u stolu a právě sypal písek na dopis, který napsal jako odpověď kolínskému arcibiskupovi. Pak se namáhavě zvedl ze židle, předal poslovi psaní, přisně se na něj podíval a řekl:

„Pan arcibiskup chce, abych mu poslal jednoho bratra jako hospodáře na jeden z jeho statků. Tuto prosbu nemohu tvému pánovi splnit. Ovcí, volů a koní mám ve stájích dostatek, z toho může dostat tolik, kolik bude chtít, ale žádného bratra mu nedám. V den soudu nebudu skládat účty z počtu ovcí a koní, ale z každého bratra v klášteře. Řekni to arcibiskupovi!“

Posel se zlehka uklonil a svižně opustil místnost.

„Tak,“ obrátil se probošt k Heřmanovi, „vyhnal jsi všechny ptáky z věže?“

„Ano, důstojný pane!“ odpověděl chlapec.

„Vyhnal jsi je opravdu všechny?“ ptal se dál probošt.

„Ano, pane!“

Tu se postavil Ulrich před chlapce a přejel mu rukou po čele a hrudi a řekl: „Vyhnal jsi ty černé ptáky i tady odtud?“

Chlapec zčervenál až ke kořínkům vlasů, ale pak jednoznačně přikývl.

„To je dobře!“ přikývl probošt a jeho starý, vrásčitý obličej se najednou rozjasnil. „V pořádku. Augustinem jsi je vyhnal, že se nemýlíš?“

„Ano, pane!“ řekl Heřman a podal Ulrichovi tlustou knihu.

„Tak Augustinem!“ probošt se na chvíli zamyslel. Pak přejel lehce rukou po svazku ve vepřovici. „Ano, v této knize je světlo, mnoho světla. Mně také již mnohokrát pomohla vyhnat černé ptáky z mé věže.“

Teď se usmál Heřman, protože si představil starého, dnou pokrouceného probošta, jak se svatým Augustinem šplhá na věž, aby vyhnal netopýry. Pak zase zvažněl, protože pochopil, co tím chtěl starý muž říci.

„Dobře, chlapče, teď můžeš jít!“ řekl Ulrich a poprvé podal chlapci ruku, kterou chlapec vděčně stiskl.

„Obstál!“ zabrumlal si spokojeně Ulrich, když Heřman odešel. Pak se posadil na svoji židli a otevřel svatého Augustina.

Když Heřman sešel na klášterní dvůr, paprsky zvolna pronikaly šedivými mraky. Všechno se mu zdálo jako vyměněné, tak krásné, dobré, jako by byl doma.

„Vyhnal jsi ptáky z věže?“ usmál se bratr Eberhard, který právě projížděl klášterní branou s dlouhým vozem, taženým dvěma volky. „Viděl jsem je vyletovat z oken věže!“

„Ano, vyhnal jsem je!“ zasmál se Heřman. „Tlustým svazkem svatého Augustina. Probošt říkal, že ten je na to nejlepší!“

„Ten se na to hodí nejlíp,“ přikyvoval Eberhard. „Ale, podívej, tvůj hábit je celý špinavý od pavučin, to musíme dát do pořádku.“

„To bychom měli!“ přikývl Heřman.

„Dostal jsi pěkné křestní oblečení!“ smál se pihovatý Konrád, když se Heřman vrátil mezi žáky.

„To víš!“ usmál se chlapec.

„Řekl jsi to na nás?“ ptal se dál Konrád.

„Nejsem žádný žalobníček!“ odsekl Heřman.

„Jsi správný chlap, patříš k nám!“ prohlásil Konrád. „Budeme přátelé, jestli chceš!“

A Heřman dnes podruhé rád stiskl nabízenou ruku.

### MEČ SVATÉHO MICHAELA

Malí školáci ze Steinfeldu zametali dlouhými smetáky listí na klášterním dvoře. Hromada listí jim rostla pod rukama a hoši ji s radostí nasypávali vyšší a vyšší. Další den byl totiž velký svátek – a to vždy znamenalo, že kromě duchovních hodů bude něco obzvláště dobrého i na klášterním stole. Druhý den měla být posvěcena nově upravená kaple svatého Michaela.

„Možná bude něco z toho býčka, kterého odvážel bratr Eberhard bratru řezníkovi,“ přemýšlel Arnulf.

„Dneska červený, zítra mrtvý!“ povzdychl smutně Anton, neboť měl zrovna svoji zádumčivou náladu.

„Kdo? Ten býk?“ ptá se Arnulf, který přemýšlel o jídle.

„To ne! Myslím to listí! Včera se ještě vesele třepetal na stromě, dnes má nádhernou žlutočervenou barvu a zítra skončí na hnoji!“

„Sic transit gloria mundi!“ citoval Albert, který si dobře pamatoval latinská úsloví.

„Vy blázni!“ skočil jim do řeči pihovatý Konrád. „Mluvíte jako stará poustevnice Gertruda z Duvenforstu. Gloria mundi teď začíná. Já budu opatem v Čechách nebo kolínským arcibiskupem. Pak se mi budete klanět, když budu stát. Takhle, podívejte se, tak budu stát!“ Konrád vyskočil na vysokou hromadu z listí a držel svůj smeták v ruce tak majestátně, že vypadal, jako by měl v ruce opravdu biskupskou berlu.

Ale jeho panování nemělo dlouhé trvání. Všichni spolužáci se vrhli na listí a bombardovali nepravého arcibiskupa plnými hrstmi. Nakonec ho svrhli z jeho nepevného trůnu a hned byli všichni žáci ze Steinfeldu v závějích a obrovská hromada byla rozmetána do všech koutů klášterního dvora. Banda scholárů byla v jednom klubku těl a listí, které se válelo sem a tam na zemi pokryté zbytky hromady, a kdo ví, jak by to všechno dopadlo, kdyby nepřišel pater Fridolín. Neměl u sebe svoji rákosku, a tak uchopil jeden smeták a tloukl s ním nemilosrdně do klubka hochů, které se zázračnou rychlostí rozmotalo. S rozčuchanými vlasy a umazanými obličejí stáli před svým učitelem a nejedna ruka si třela bolavá místa po výprasku. Jako poslední se vyhrabal Heřman, jediný, který ještě nosil světské oblečení. Byl skoro zasypán listím a svýma světlýma očima se upřímně zahleděl na magistra. Byl na něj tak komický pohled, že si učitel musel dát ruku před obličej, aby zakryl úsměv, což ale neuniklo bystrým očím hochů. A tak vybuchli žáci najednou srdečným smíchem, který přilákal k oknu samotného probošta, a ten měl radost z čistého veselí.

„Zdá se, že jsi strůjcem všeho!“ křikl Fridolín na Heřmana, když se všichni uklidnili. „Zdá se, že máš ještě všechny možné světské myšlenky v hlavě! Vpřed, smeťte listí znova na hromadu! Ty, Heřmane, půjdeš se mnou! Budeš mít ve vě-

ži dvě hodiny čas přemýšlet o tom, jak se má chovat klášterní žák.“

„Já jsem to začal,“ vyskočil Konrád. „Heřman spadl do listí náhodou.“

„Nikdo se tě neptal!“ odpověděl přísně pater Fridolín. Pak šel s Heřmanem, který přesně nevěděl, co se s ním děje, přes klášterní dvůr až do severní věže. V knihovně ho pak magistr zavřel.

„Tak, tady zůstaneš dvě hodiny!“ Pak vzal z regálu jednu knihu. „To si můžeš číst!“ Tak zanechal magistr hocha samotného a zavřel za sebou dveře.

Nemohu to zatajit, černí ptáci létali v tomto okamžiku opět s rámussem kolem věže. „Zavřený!“ brumlal si Heřman. „Úplně bezdůvodně zavřený!“ Ano, magistr je přísný muž! Ne, je přímo nespravedlivý! – přemýšlel hořce Heřman. A on si jistě myslí, že jsem skutečný viník. Ale to není zase tak hrozné. Vždy jsem si přece přál ticho. Teď mám klid celé dvě hodiny. Černí ptáci ještě jednou obletěli kolem věže a rozprchli se do oblak.

Heřman otevřel útlou knihu a četl nadpis: „Život ctihodného arcibiskupa Norberta z Xanten, přeložen...“

Ve stejném okamžiku stál pater Fridolín před proboštem.

„Váš příkaz mi zhořkl, ctihodný pane,“ řekl, „přísný bych sice chtěl být, ale ne nespravedlivý.“

„Ale co!“ zavrčel Ulrich. „Jak to vzal? Protestoval, vzpíral se?“

„Ne, ale vypadal smutně, velmi smutně!“ odpověděl magistr.

„Nevadí! To vůbec nevadí!“ usmál se probošt. „Náš klášter není ženský ústav, ale válečné ležení. Jmenuje se Steinfeld, a to znamená kamenné pole. Ruce, které zde pracují, nemohou být změkčilé. A k tomu vycházejí ze Steinfeldu, jak víte, cesty daleko na východ, do Čech a na Moravu. Tam potřebuji vojáky, kteří snesou ránu. Synové sv. Norberta musí být vojáci, kteří odolají divoké bouři.“

Pater Fridolín mlčky přikývl.

„A podívejte se sem!“ začal zase probošt. Jeho hlas byl smrtelně vážný. „Mám zde dopisy z Čech. Opat Gezo píše, že v jednom z našich klášterů se povážlivě uvolnila kázeň. Opat Reiner je moc měkký, aby znovu obnovil řád. Já obnovím pořádek v Čechách, magistře! Jistě vidíte, že musím ve Steinfeldu tvrdě zkoušet

každého chlapce, kterému chci dát důstojný šat premonstrátů.“

Opět pokýval magistr tiše hlavou. Věděl, že probošt má pravdu.

V té době seděl Heřman nad životopisem zakladatele řádu a tváře mu jen hořely. Četl o divokém dětství xantenského rytířského synka, o jeho podivuhodném obrácení, kdy jej zasáhla Boží milost jako blesk, o dlouhých putováních, která podnikl po celém Německu. Pak se vynořila před malým čtenářem postava velkého magdeburského arcibiskupa. Zlí lidé škarově pomlouvali Norberta u magdeburského lidu, že biskup otevřel oltáře a teď chce tajně prchnout s relikviemi a posvátnými věcmi. Hněv lidu byl obrovský. Arcibiskup byl obležen v jedné věži starého dómu, kam ho zahnali jeho lidé. „Theid ut, theid ut!“ křičeli obléhatelé. „Odejdi, odejdi!“ V tom okamžiku stál Norbert oblečený v liturgickém oděvu úplně nahoře ve věži a zpíval matutinu ze svátku sv. Pavla.

S planoucíma očima četl Heřman dál: „Obléhání dómu trvalo celou noc. Sotva se rozbřeslo, vnikli někteří do věže, jiní stříleli šípy na arcibiskupa a jeho kleriky a ti neaktivnější, kteří Norbertovi přísahali smrt, směle stoupali po schodech s tasenými meči. Když jim ale Norbert vyšel vstříc v purpurovém ornátu,



padli k zemi a prosili o odpuštění. Další, kteří je následovali a mysleli, že Norbert je již po smrti, napadli arcibiskupského komorníka a jeden mu vrazil meč do hrdla tak, že zůstal mrtvý ležet. Aby zabránil dalšímu krveprolití, skočil Norbert doprostřed houfu a vydal se smrti napospas. Ten, který zabil komorníka, se opovážil celou svou silou tnout mečem do Norbertových zad. Meč odskočil, nezpůsobil žádnou ránu, jen potřísnil krví třásně na biskupské mitře, a ta krev byla stále vidět.

V týž den sloužil Norbert tichou děkovnou mši bez asistence, od které ode-

šel, vyčerpan, znechucen a vystrašen. Po mši zářil jeho obličej nádherným jasmem, bez únavy se vydal do svého paláce.

I přes den bylo slyšet vřavu a vidět shluky lidí, neboť jeho protivníci se smluvili, že se na kuráž napijí vína a medoviny.

Přátelé prosili Norberta již dříve, aby alespoň na nějaký čas odejel, ale marně. Když potom v den soudu na dané znamení začali lidé křičet, ptal se Norbert, co že to bylo, a zjistil, že se dav pokouší vyhnat bratry z kláštera Panny Marie. Řekl s úsměvem: „Rostlinu, kterou zasadil nebeský Otec, tu nikdo nevyhubí.“

To je to důležité, to velké – snil Heřman. Bylo to v tichu, v hodině samoty, která mu byla dána jako zkouška, ve které našel to důležité v životě.

V tom okamžiku mu někdo položil ruku na rameno. Vůbec neslyšel, že by byl někdo otevřel dveře, a byl překvapen, že před sebou vidí otce magistra.

„Tvůj trest vypršel, můžeš jít!“ řekl pater Fridolín.

„Už?“ divil se Heřman. „Škoda!“ Pak tiše zavřel knihu a podal ji magistrovi.

„Náš zakladatel je skvělý, že je to tak?“ ptal se Fridolín. Heřman jen tiše přikývl a jeho oči svítily jako oheň.

„Můžeš zítra při slavné mši ministrovat,“ řekl magistr, „a poneseš kadidelnici.“

„Kadidelnici?“ koktal hoch, celý zčervenavý radostí.

„A přitom pros svatého archanděla, aby ti pomohl být dobrým synem svatého Norberta.“

Radostný jásot zněl Božím domem v den jeho posvěcení. Otec převor měl slavnostní kázání. Mluvil o silném andělu, který drží v rukou Boží ohnivý meč, plamen mužné odvahy, žár obětí a oheň lásky.

Před oltářem, na kterém trůnil nepřemožitelný Boží archanděl, stál Heřman a kýval kadidelnicí.

Tebe, Bože, chválíme,  
Tebe, Pane, velebíme,  
Tebe, Otce věčného,  
s tvou celou zemí ctíme!

*(Pokračování příště)*

*Podle W. Hünermann:  
Hermann Josef, der Mönch von Steinfeld.  
Verlag der Buchgemeinde, Bonn 1939*

## Pondělí 29. 1. 2024

**6:05** Klapka: O Rychnovské osmičce **7:15** Kmočův Kolín 2019: Monsternokont blok B a FINÁLE **8:10** Poletuchy: Na skok do Liberce **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Setkání: Marek Sovka – Branišovice **9:30** Outdoor Films se Zdeňkem Gařkem a Jiřím Kráčalíkem: Nanga Parbat – trekking **11:00** Harfa Noemova: Má vlast – Vyšehrad **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Příběhy odvahy a víry: Otec a syn (12. díl): A Bůh řekl Abrahámovi... **13:15** Grotosky Bustera Keatona: Frigo na námluvách **13:35** V pohorách po horách: Gruň – Beskydy **14:00** Hadí safari v Ugandě **14:45** Noční univerzita: prof. Cyril Höschl – Anatomie správného rozhodnutí **16:10** V souvislostech **16:30** Výpravy do divočiny: Rozumíme šimpanzům? **17:35** Vezmi a čti: Leden 2024 [P] **18:00** Sedmihlásky (76. díl): Vyskočilo slunéčko **18:05** Příběhy z Dobré Knihy: Vzkříšení Naimského mládence **18:15** Ve službě Šuárů **18:45** Zahradní písničkáři: Pavel Pokorný [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír [L] **19:45** Přejeme si... **20:05** Když bolí tělo: Traumatologie a ortopedie [L] **21:05** Plné hnízdo v Plzeňském kraji [P] **21:35** ARTBITR – Kulturní magazín [P] **21:50** Nebe nad hlavou [P] **22:10** Albánie – Metanoia **22:40** Kulatý stůl: Svoboda a smysl oběti **0:05** Kaplani naděje: P. Marcin Saj **0:20** Nebojte se...: Ptejte se kněze **1:20** Noční repríza dopoledních pořadů.

## Úterý 30. 1. 2024

**6:05** Klapka s... (72. díl): Jaroslavem Dolečkem **7:05** Povzbuzení: Mária Škovierová **7:20** Janáčkův máj – 40. ročník Mezinárodního hudebního festivalu: Klenoty evropské opery s Adamem Plachetkou **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** V souvislostech **9:40** Vaření halušek **10:05** Noční univerzita: P. Vlastimil Kadlec – Kdo nás odloučí od lásky Kristovy? **10:55** Plné hnízdo v Plzeňském kraji **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Přesah: O kultuře kolem nás i v nás **13:30** Čalantika **14:00** Za obzorem: SOŠ sv. Jana Boska [L] **14:30** Dům ze skla? **15:30** Mixtékové – Mezi náboženstvím a tradicí **16:05** Muzikanti, hrajte: Rožmitálská Venkovanka **17:10** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem: Žeň objevů 2021, 1. díl **18:00** Sedmihlásky (76. díl): Vyskočilo slunéčko **18:05** Příběhy z Dobré Knihy: Kající hříšnice **18:15** Animované biblické příběhy: Eliša **18:45** Stone Magic – Hrad **18:50** Zpravodajské Noeviny: 30. 1. 2024 [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:40** Dědek a jeho kreslený svět: Nedělejme vlny **19:45** Přejeme si... **20:05** Buon giorno s Františkem [L] **20:50** Na startu [P] **21:15** Terra Santa News: 24. 1. 2024 **21:35** Za obzorem: SOŠ sv. Jana Boska **22:10** Má vlast: Synagoga Hranice I. **23:05** Dokořán: S Ondřejem Kepkou **23:55** Nic než národopis **0:35** Duchovní krajina Novohradských hor: Sklářské hutě **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

## Středa 31. 1. 2024

**6:05** Klapka s... (73. díl): Janem Vojáčkem **7:05** Zpravodajské Noeviny: 30. 1. 2024 **7:25** Noční univerzita: prof. Cyril Höschl – Anatomie správného rozhodnutí **9:00** Generální audience papeže Františka [L] **10:00** Kaplani naděje: Dagmar Sližová **10:10** Outdoorová videa Štěpána Dvořáka: Moravský Krumlov – Třebíč **10:25** S chutí přes práh: Českomoravská Fatima v Koclířově **10:45** Indie – Talit Penkal, Donne Dalit **11:20** Bridge – Most **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Setkání: Jiří Carbol – pře-

# TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV



■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.

■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na [www.tvnoe.cz](http://www.tvnoe.cz)

věný kostel sv. Antonína Paduánského na Prašivě **12:55** Yiddish Glory (Kanada/Rusko) **14:00** Výpravy do divočiny: Migrace ptáků **15:05** 100 let na Svatém Hostyně: Sto let od korunovace milostné sochy Panny Marie Svatohostynské **15:55** Poutníci času: S Oldřichem Čechem **16:15** Vezmi a čti: Leden 2024 **16:25** Zpravodajské Noeviny: 30. 1. 2024 **16:45** Když bolí tělo: Traumatologie a ortopedie **18:00** Sedmihlásky (76. díl): Vyskočilo slunéčko **18:05** Příběhy z Dobré Knihy: Podobenství o rozsevači **18:10** Terra Santa News: 31. 1. 2024 [P] **18:30** Daruj písničku [L] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:40** Dědek a jeho kreslený svět: Cena přátelství **19:45** Přejeme si... **20:05** Adorace s mladými z DCM [L] **21:05** Noční univerzita: P. Jacques Philippe – Štěstí, kde bychom ho nečekali [P] **22:05** Příběhy odvahy a víry: Otec a syn (12. díl): A Bůh řekl Abrahámovi... **22:35** Generální audience papeže Františka **22:55** Nepřítelem osudu **23:30** Železné hory **0:10** Mezi námi – Rastislav Zelený **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

## Čtvrtek 1. 2. 2024

**6:05** Klapka s... (74. díl): Milan Ohurniak a Jana Tášiková **7:10** V pohorách po horách: Krakova Hofa – Nízké Tatry **7:20** Na startu **7:50** Svatá Kateřina Labouré: Tichý posel Lásky **8:40** Familie Korbel – Příběh z druhé strany **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Terra Santa News: 31. 1. 2024 **9:35** Kulatý stůl: Svoboda a smysl oběti **11:00** Lednický park vypravuje **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Generace naděje: Příběhy dětí Mary's Meals **13:25** Setkání: Štěpán Krňoul **13:30** Generální audience papeže Františka **14:00** Cvrlikání: Šansonika **15:05** Vít Pieš, umělecký řezbář **15:20** Folkloristé ze Žiliny [P] **16:00** Zpravodajské Noeviny: 30. 1. 2024 **16:20** Bazilika Navštívení Panny Marie ve Frýdku **16:55** Joy – Krása motýlích křídel **17:00** Dobrodružství před kamerou **18:00** Sedmihlásky (76. díl): Vyskočilo slunéčko **18:05** Příběhy z Dobré Knihy: Dům na skále **18:15** Ovečky: 5. neděle v mezidobí [P] **18:40** Hermie a neposlušná včela Buzby **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:40** Dědek a jeho kreslený svět: Štěstí trochu jinak **19:45** Přejeme si... **20:05** Jak potkávat svět: S Martinem Chodúrem [P] **21:35** Moudrost mnichů: Autorita otce **21:55** Pod lampou [P] **0:00** Letem jazykem (11. díl): Jak se hraje, když se nehraje? **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

## Pátek 2. 2. 2024

**6:05** Klapka s... (75. díl): Eduardem Pechem **7:10** Naše Horní Lideč **8:00** Benno – člověk mezi lidmi **8:40** Vezmi a čti: Leden 2024 **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Stríčky z ostrovské archeologie: Zkáza Ostravy [P] **9:28** Tam, kde začínají kořeny **9:46** V pohorách po horách: Pytlácké kameny – Jizerské hory **9:55** Soláň ve vyprávění Jaroslava Halašy **10:10** Když bolí tělo: Traumatologie a ortopedie **11:15** ARTBITR – Kulturní magazín **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple

Telepace [L] **12:50** Skleněná múza **13:05** Jan Bula – Mučednická smrt a proces blahřečení **13:25** Zahradní písničkáři: Pavel Pokorný **14:00** Pákistán – Svoboda pro zajaté **14:30** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře: LIDOVĚK Matěje Metoděje Štrunce **15:55** Dvořák – umění hořák **16:50** Buon giorno s Františkem **17:30** Krok do neznáma **18:00** Sedmihlásky (76. díl): Vyskočilo slunéčko **18:05** Příběhy z Dobré Knihy: Podobenství o pokladu **18:15** Šípková Růženka: Divadlo Víti Marčíka **19:05** Step by Step 1 – Loď snů **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír [L] **19:45** Přejeme si... **20:05** Noemova pošta: Únor 2024 [L] **21:25** V pohorách po horách: Skalná Alpa – Velká Fatra **21:35** Podoby Juraje Thurzy [P] **22:05** Outdoor Films **23:35** Zakarpatská Ukrajina **23:40** Nová vyhlídka v Oščadnici nad řekou Kysuca **23:45** Plody Medžugorje **0:00** Honduras – Texiguat, zapomenutá komunita **0:30** Tiché hrozby – Mizející půda **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

## Sobota 3. 2. 2024

**6:05** Klapka s... (76. díl): QQ klubem Ostrava **7:25** Sedmihlásky (76. díl): Vyskočilo slunéčko **7:30** Ovečky: 5. neděle v mezidobí **7:55** Animované biblické příběhy: Eliša **8:25** Strýček Emu speciál **9:25** Hermie a jeho přátelé: Buzby a neposlušné děti **10:05** Flešbky – Godzone podcast: Zuzana Božíková – Bydlela jsem ve sklepě v San Francisku **10:35** Noční univerzita: Ida Pencová – Ber celej balík **10:50** SWEEP – Maroko **11:00** Folkloristé ze Žiliny **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Duchovní menu: Záznam mše svatě z farnosti Campo Grande – SDM Lisabon **13:20** Pod lampou **15:25** Na startu **16:00** Co už umíme: Rožnovské slavnosti 2023 **17:00** Galicijský poutník **17:45** Setkání: Olga Haláková – Bečov nad Teplou **18:00** Slovo na neděli: 5. neděle v mezidobí **18:20** Příběhy odvahy a víry: Akademik Boris Rauschenbach (13. díl): Žiji na sklonku století **18:50** V souvislostech [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:30** Charita Odry: Představení středisek [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem: Žeň objevů 2021, 2. díl [P] **20:45** Černobyl na kolečkách **22:20** Dekalog II.: Druhé přikázání **23:20** Cvrlikání (96. díl): Sluníčko **0:30** Duchovní krajina Novohradských hor: Pohorská ves **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

## Neděle 4. 2. 2024

**6:05** Klapka s... (77. díl): Luborem Mikou **7:10** Profesor Otto Wichterle **7:25** Albánie – Angelo **7:55** Charita Odry: Představení středisek **8:10** Slovo na neděli: 5. neděle v mezidobí **8:40** Jak potkávat svět: S Martinem Chodúrem **10:10** Poutníci času: S Janou a Danem Urbanovými [P] **10:30** Mše svatá [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:20** Muzikanti, hrajte: Išt'vánci **14:35** Grotosky Bustera Keatona: Frigo na mašině **16:00** Černobyl na kolečkách **17:30** V pohorách po horách: Spišská plesa – Vysoké Tatry **17:40** ARTBITR – Kulturní magazín **18:00** Sedmihlásky (74. díl): Zdálo sa ně, zdálo **18:05** Ovečky: 5. neděle v mezidobí **18:30** Hermie a jeho přátelé: Zbytečná hádka **19:00** Strýček Emu: Pololetní prázdniny [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:30** Kaplani naděje: P. Antonín Klaret Dabrowski **19:45** Přejeme si... **20:05** Dokořán: S prof. Helenou Illnerovou [P] **20:50** Přijďte večer k nám...: Vzpomínka na textaře Zdeňka Borovce **22:30** Buon giorno s Františkem **23:15** Dítě 31 **23:45** Setkání: Jiří Horák – Velehrad **0:00** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:15** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

**Pondelok 29. 1. o 20:30 hod.: Fara v meste (2/7); Cudzinec medzi svojimi (film TV LUX)**

Čo s potravinami, ktoré zostali po Veľkej noci? Častokrát sa ocitáme pred týmto problémom i my. Kým my ich možno vyhadzujeme, iní by boli vďační i za tieto „nepotrebné zvyšky“.

**Utorok 30. 1. o 20:50 hod.: Posvätné miesta kresťanskej viery (Katedrála Zosnutia presvätej Bohorodičky vo Varne, dokument)**

Najväčšou katedrálou mesta Varna je Katedrála Zosnutia presvätej Bohorodičky. Príbeh chrámu sa začína niekedy v období turecko-ruského konfliktu, ale jeho stavba pokračovala ešte v minulom storočí. Dnes ide o jeden z najkrajších chrámov v Bulharsku.

**Streda 31. 1. o 10:45 hod.: Srbsko – semienka nádeje (dokument)**

Slávnosť Dusjanica je to starodávny zvyk, ktorým Chorváti oslavovali úspešnú zatvu. Je to slávnosť vďakyvdania Bohu za všetko jeho požehnanie.

**Štvrtok 1. 2. o 18:20 hod.: Svätá omša zblízka (Znak pokoja, vzdelávací program)**

V rámci obradu prijímania, po modlitbe Otče náš, nasleduje výzva: „Dajte si znak pokoja.“ Ktoré sú nesprávne postoje pri tomto geste a naopak, čo znak pokoja naozaj vyjadruje? Odpovede nájdete v ďalšej časti relácie „Svätá omša zblízka“.

**Piatok 2. 2. o 17:30 hod.: Vešpery z Vatikánu (náboženský program)**

Priamy prenos na sviatok Obetovania Pána z Vatikánskej baziliky.

**Sobota 3. 2. o 20:30 hod.: Augustin, syn slz (film)**

Parížsky režisér Hedi sa vracia do Alžírka, aby natočil dokumentárny film o svätom Augustínovi, teológovi, filozofovi a veľkom učiteľovi západnej Cirkvi. V paralelných príbehoch hľadajú obaja muži odpovede na otázky o láske, rodine, pravde a Bohu.

**Nedeľa 4. 2. o 20:40 hod.: Zlatá niť viery na Britských ostrovoch (3), (dokument)**

Trojdielna dokudráma približuje dejiny katolíckej cirkvi vo Walese, kam prišli prví kresťania s rímskou armádou už v 2. storočí po Kristu. Priniesli vieru, ktorú nezničilo prenasledovanie, diskriminácia ani novodobý materializmus či relativizmus. Tento program obsahuje násilie, diskrimináciu, strach.

**Nedeľa 28. 1. – 4. nedeľa v mezidobí**

1. čt.: Dt 18,15–20  
 Ž 95(94),1–2.6–7b.7c–9  
 Odp.: 7c–8a (*Kéž byste dnes uposlechlí jeho hlasu! Nezatvrzujte svá srdce!*)  
 2. čt.: 1 Kor 7,32–35  
 Ev.: Mk 1,21–28

**Pondělí 29. 1. – ferie**

1. čt.: 2 Sam 15,13–14.30;  
 16,5–13a  
 Ž 3,2–3.4–5.6–7  
 Odp.: 7b (*Povstaň, Hospodine, zachraň mě!*)  
 Ev.: Mk 5,1–20

**Úterý 30. 1. – ferie**

1. čt.: 2 Sam 18,9–10.14b.  
 24–25a.30–19,4  
 Ž 86(85),1–2.3–4.5–6  
 Odp.: 1a (*Nakloň, Hospodine, svůj sluch a vyslyš mě!*)  
 Ev.: Mk 5,21–43

**Středa 31. 1. – památka sv. Jana Boska**

1. čt.: 2 Sam 24,2.9–17  
 Ž 32(31),1–2.5.6.7  
 Odp.: srov. 5c (*Odpuť, Pane, co jsem zavinil hříchem.*)  
 Ev.: Mk 6,1–6

**Čtvrtek 1. 2. – ferie**

1. čt.: 1 Král 2,1–4.10–12  
 1 Kron 29,10bc.11abc.  
 11d–12a.12bcd  
 Odp.: 12b (*Ty, Hospodine, vládneš nade vším.*)  
 Ev.: Mk 6,7–13

**Pátek 2. 2. – svátek Uvedení Páně do chrámu**

1. čt.: Mal 3,1–4  
 nebo Žid 2,14–18  
 Ž 24(23),7.8.9.10  
 Odp.: 10b (*Hospodin zástupů, on je král slávy!*)  
 Ev.: Lk 2,22–40

**Sobota 3. 2. – nezávazná památka sv. Blažeje nebo sv. Ansgara nebo sobotní památka Panny Marie**

1. čt.: 1 Král 3,4–13  
 Ž 119(118),9.10.11.12.13.14  
 Odp.: 12b (*Nauč mě, Hospodine, svým příkazům!*)  
 Ev.: Mk 6,30–34

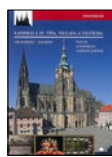
**BREVIÁŘ PRO LAIKY**

**27. LEDNA – 3. ÚNORA 2024**

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

| Uvedení do první modlitby dne: | NE 28. 1.        |      | PO 29. 1. |      | ÚT 30. 1. |      | ST 31. 1. |      | ČT 1. 2. |      | PÁ 2. 2. |      | SO 3. 2. |      |      |      |
|--------------------------------|------------------|------|-----------|------|-----------|------|-----------|------|----------|------|----------|------|----------|------|------|------|
| Antifona                       | 1136             | 1262 | 1150      | 1278 | 1166      | 1295 | 1722      | 1941 | 1197     | 1329 | 1296     | 1438 | 1666     | 1883 |      |      |
| Žalm                           | 784              | 883  | 783       | 881  | 783       | 881  | 783       | 881  | 784      | 883  | 786      | 884  | 783      | 881  |      |      |
| <b>Ranní chvály:</b>           |                  |      |           |      |           |      |           |      |          |      |          |      |          |      |      |      |
| Hymnus                         | 1136             | 1263 | 1151      | 1279 | 1166      | 1296 | 1723      | 1941 | 1198     | 1330 | 1296     | 1438 | 1666     | 1883 |      |      |
| Antifony                       | 1137             | 1264 | 1151      | 1279 | 1167      | 1296 | 1183      | 1313 | 1198     | 1330 | 1297     | 1439 | 1229     | 1364 |      |      |
| Žalmy                          | 1137             | 1264 | 1152      | 1280 | 1167      | 1297 | 1183      | 1313 | 1199     | 1331 | 813      | 914  | 1229     | 1364 |      |      |
| Krátké čtení a zpěv            | 1140             | 1267 | 1155      | 1283 | 1170      | 1300 | 1724      | 1942 | 1201     | 1334 | 1297     | 1439 | 1668     | 1885 |      |      |
| Antifona k Zach. kantiku       | 691              | 780  | 1155      | 1284 | 1170      | 1300 | 1724      | 1943 | 1202     | 1334 | 1297     | 1439 | 1669     | 1886 |      |      |
| Prosby                         | 1140             | 1268 | 1155      | 1284 | 1171      | 1300 | 1724      | 1943 | 1202     | 1334 | 1297     | 1439 | 1655     | 1886 |      |      |
| Závěrečná modlitba             | 691              | 780  | 1156      | 1284 | 1171      | 1301 | 1293      | 1434 | 1202     | 1335 | 1298     | 1440 | 1656     | 1888 |      |      |
| <b>Modlitba během dne:</b>     |                  |      |           |      |           |      |           |      |          |      |          |      |          |      |      |      |
| Hymnus                         | 1141             | 1269 | 1156      | 1285 | 1172      | 1301 | 1187      | 1318 | 1203     | 1335 | 1298     | 1440 | 1233     | 1369 |      |      |
| Antifony                       | 1142             | 1269 | 1157      | 1285 | 1172      | 1302 | 1188      | 1319 | 1204     | 1336 | 1219     | 1353 | 1234     | 1369 |      |      |
| Žalmy                          | 1142             | 1269 | 1157      | 1286 | 1172      | 1302 | 1188      | 1319 | 1204     | 1336 | 1219     | 1353 | 1234     | 1370 |      |      |
| Krátké čtení                   | 1144             | 1271 | 1159      | 1288 | 1175      | 1305 | 1190      | 1322 | 1206     | 1338 | 1299     | 1441 | 1236     | 1372 |      |      |
| Závěrečná modlitba             | 691              | 780  | 1159      | 1288 | 1175      | 1305 | 1191      | 1322 | 1206     | 1339 | 1298     | 1440 | 1236     | 1372 |      |      |
| <b>Nešpory:</b>                |                  |      |           |      |           |      |           |      |          |      |          |      |          |      |      |      |
|                                | <b>SO 27. 1.</b> |      |           |      |           |      |           |      |          |      |          |      |          |      |      |      |
| Hymnus                         | 1132             | 1258 | 1145      | 1273 | 1160      | 1290 | 1176      | 1307 | 1727     | 1946 | 1207     | 1340 | 1300     | 1442 | 807  | 907  |
| Antifony                       | 1133             | 1259 | 1146      | 1274 | 1161      | 1290 | 1177      | 1307 | 1193     | 1324 | 1208     | 1341 | 1300     | 1442 | 808  | 908  |
| Žalmy                          | 1133             | 1259 | 1146      | 1274 | 1161      | 1291 | 1177      | 1308 | 1193     | 1324 | 1209     | 1341 | 1300     | 1443 | 808  | 908  |
| Kr. čtení a zpěv               | 1135             | 1261 | 1149      | 1277 | 1164      | 1294 | 1180      | 1310 | 1730     | 1949 | 1211     | 1344 | 1302     | 1445 | 810  | 911  |
| Ant. ke kant. P. M.            | 691              | 780  | 691       | 780  | 1164      | 1294 | 1180      | 1310 | 1731     | 1950 | 1211     | 1344 | 1303     | 1445 | 692  | 781  |
| Prosby                         | 1135             | 1261 | 1149      | 1277 | 1165      | 1294 | 1180      | 1310 | 1731     | 1950 | 1211     | 1345 | 1303     | 1445 | 811  | 911  |
| Záv. modlitba                  | 691              | 780  | 691       | 780  | 1165      | 1295 | 1181      | 1311 | 1293     | 1434 | 1212     | 1345 | 1298     | 1440 | 692  | 782  |
| <b>Kompletář:</b>              | 1238             | 1374 | 1242      | 1379 | 1247      | 1384 | 1250      | 1387 | 1254     | 1391 | 1257     | 1395 | 1260     | 1398 | 1238 | 1374 |

**PRŮVODCE PRAŽSKOU KATEDRÁLOU**



**KATEDRÁLA SV. VÍTA, VÁCLAVA  
A VOJTĚCHA • HISTORIE -  
ARCHITEKTURA - UMĚLECKÉ POKLADY**  
*Jiří Kuthan - Jan Royt • Odpovědná redaktorka  
Kristina Veselá*

Průvodce svatovítskou katedrálou seznamuje návštěvníky s dějinami, uměleckými poklady a krásnou architekturou tohoto klenotu Prahy i naší země. Publikace sleduje nejprve historický a stavební vývoj katedrály: od rotundy sv. Václava a Spytihněvovy baziliky přes stavbu gotické katedrály za Matyáše z Arrasu, Petra Parléře a jejich nástupců, její úpravy v době renesanční a barokní až po obnovu a dostavbu v 19. a 20. století. Následně se vydává na pouť svatyní českých patronů a králů. Během ní si všímá např. Svatováclavské kaple, náhrobků českých králů a pražských arcibiskupů, mozaiky na Zlaté bráně, náhrobku sv. Jana Nepomuckého, četných vitrají, novější výzdoby chrámu a řady dalších pamětihodností.

*Karmelitánské nakladatelství ve společnosti KatMedia, s. r. o.  
Brož., 170x240 mm, 134 stran, 299 Kč*

**PRO DĚTI**

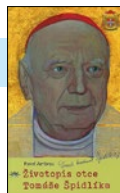


**PRAVIDLA DĚTSKÉHO ŽIVOTA**  
*Robert Hugh Benson • Ilustrace Gabriel  
Pippet • Překlad Lucie Cekotová • Přebásnil  
Libor Rösner*

*Pravidla dětského života* ukazují, jak by měl vypadat život malého křesťana od ranního probuzení až po večerní ulehnutí. Překvapení, že autorem této veršované knížky pro děti je Robert H. Benson, známý především svými vědeckofantastickými a dystopickými romány, nám vydrží do chvíle, než pochopíme, co ho ja-

kožto katolického konvertitu a kněze k sepsání přivedlo - touha po spase dětských duší.

*Nakladatelství Christianitas, s. r. o.  
Váz., 155x205 mm, 28 stran, 220 Kč*



**ŽIVOTOPISY**

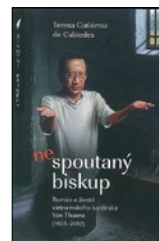
**ŽIVOTOPIS OTCE TOMÁŠE ŠPIDLÍKA**  
*Pavel Ambros • Úvod Michal Altrichter SJ  
Odpovědná redaktorka Anna Lexmaulová*

Životopisné črty českého kardinála Tomáše Špidlíka SJ (1919–2010) čerpají z osvědčených pramenů, avšak přináší rovněž podrobnosti méně známé či jednotlivosti zcela nové. V knize zazní osobní vzpomínky otce Špidlíka samotného, jeho úvahy a svěží postřehy, které jsou stále aktuálnější. Čtenáři je představen duchovní profil jeho osobnosti a stále živé, podnětné autentické dědictví. *Refugium Velehrad-Roma, s.r.o. • Brož., 115x190 mm, 176 stran, 200 Kč*

**NESPOUTANÝ BISKUP • ROMÁN O ŽIVOTĚ  
VIETNAMSKÉHO KARDINÁLA VAN THUANA (1928–2002)**  
*Teresa Gutiérrez de Cabiedes • Ze španělštiny přeložila Františka  
Böhmová • Redakce Kateřina Lachmanová a Eva Mešková*

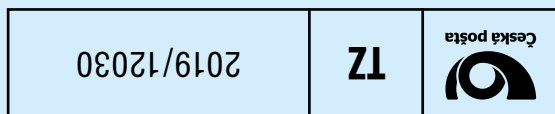
František X. Nguyen Van Thuan byl vězněm vietnamským komunistickým režimem třináct let, z toho devět let v naprosté izolaci. Právě v poutech objevil svobodu v Kristu, kterou předtím neznal. V jeho přítomnosti se obraceli nejen spoluvězni, ale i samotní vyšetřovatelé a dozorcí. Strhující román španělské autorky není pouhou fikcí, vychází z jeho vlastního vyprávění a ze svědectví mnoha současníků, kteří vypovídali pro proces jeho blahořečení.

*Paulinky • Brož., 120x185 mm,  
416 stran, 399 Kč*



**Objednávky knih - tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzertce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803**  
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: [objednavky@maticecm.cz](mailto:objednavky@maticecm.cz)

**Nabídku knih a devocionálií najdete na našich webových stránkách [www.maticecm.cz](http://www.maticecm.cz).**



**779 00 Olomouc  
Dolní nám. 24  
Matice cyrilometodějská s. r. o.**